

## POSTANOWIENIE

Dnia 8 grudnia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tadeusz Wiśniewski

w sprawie z powództwa R. M. i W. H. M. T.  
przeciwko [...] B. S.A. w R.  
o zapłatę,  
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej  
w dniu 8 grudnia 2015 r.,  
na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej  
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]  
z dnia 27 listopada 2014 r., sygn. akt I ACa [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;  
zasądza od strony pozwanej solidarnie na rzecz powodów kwotę  
3600 (trzy tysiące sześćset) zł tytułem kosztów postępowania  
kasacyjnego.**

## UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398<sup>9</sup> § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

W sprawie nie zachodzi żadna z przesłanek uzasadniających przyjęcie wniesionej skargi kasacyjnej do rozpoznania. Strona skarżąca opiera wniosek o przyjęcie skargi na występowaniu w sprawie zagadnień prawnych związanych z potrzebą sięgnięcia przez sąd po opinię innego biegłego w sytuacji, gdy strona kwestionuje prawidłowość sporządzonej już w sprawie opinii.

Stanowiska strony skarżącej nie sposób jednak podzielić. Przedstawione w skardze kasacyjnej zagadnienia prawne nie mogą być uznane za mające wymiar uniwersalny. Postawiony problem, zwłaszcza w kontekście odpowiedzi na pytanie, czy ustne wyjaśnienie opinii przez biegłego jest wystarczające w sytuacji podnoszenia zarzutów do opinii przez stronę, czy też konieczne jest zawsze sięgnięcie po kolejną opinię biegłego jawi się jedynie jako istotny *in casu*. Zagadnienie potrzeby sięgnięcia po kolejną opinię biegłego jest bowiem zawsze decyzją sądu podejmowaną w kontekście konkretnej sytuacji procesowej, przy uwzględnieniu całokształtu zgromadzonego w sprawie materiału. Nie ma w tym zakresie jakiegokolwiek automatyzmu. Nie sposób więc przyjąć, że w takim przypadku zachodzi istotne zagadnienie prawne o charakterze powszechnym.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398<sup>9</sup> § 1 k.p.c. a contrario).

O kosztach postępowania kasacyjnego Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 98 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398<sup>21</sup> k.p.c.

[aw]